

Senyors:

Fa un any, que al llegir-vos la Memòria Anyal reglamentària, poc podem preveure el canvi que s'ha realitzat en les nostres institucions d'ençà d'aquells temps que els aconteixements han envellit més que el transcurs natural dels dies.

Ens trobàvem en un règim monàrquic, tot just sortits d'una dictadura, i poc ens podem imaginar que aquell règim que semblava un retorn a la normalitat constitucional havia d'ésser enderrocat al poc temps i per un procediment legal, absolutament democràtic, com el que la vella Espanya emprava per ésser un cop més l'admiració del món.

Quí ens havia de dir, quan fa un any que com actualment, ens reunim per parlar de les nostres coses, que no era llunyà el dia en que aquell sentiment patriòtic, temps ha sentit, del reconeixement de la nostra personalitat, com a fills d'aquesta bella terra catalana, el podríem veure satisfet i convertides gairebé en realitats aquelles aspiracions tan legítimes del nostre propi governament.

I no obstant, ja ho veieu; avui estem organitzats en forma republicana i aviat — cal tenir confiança — podem regir-nos per nosaltres mateixos, acceptat per les Corts l'Estatut de Catalunya.

Perdoneu aquest esplai, que si bé des de un punt d'albir sembla poc addient en la reunió d'una associació gremial com la nostra, no està gens fora de to, si bé ho mireu, tenint en compte l'estret lligam existent entre les qüestions polítiques i les qüestions econòmiques.